

18. תוספות הרא"ש מסכת קידושין דף מט עמוד א
המתרגם פסוק כצורתו הרי זה בדאי. פר"ח כגון ויראו את אלקי
ישראל דאי מתרגם כצורתו הרי זה בדאי שהשכינה ממש לא
ראו כדכתיב כי לא יראני האדם וחי ואם מוסיף עליו שאומר וחזו
ית מלאכא דישאל הרי זה מחרף ומגדף שקורא לשכינה מלאך
אלא כדמתרגמינן וחזו ית יקרא אלה-א דישאל.

מעלת בצלאל לחבר שמים וארץ

19. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף נה עמוד א
אמר רב: יודע היה בצלאל לצרף אותיות שנבראו בהן שמים
וארץ. כתיב הכא וימלא אתו רוח אלקים בחכמה ובתבונה
ובדעת, וכתיב התם ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה

20. שמות רבה (וילנא) (פרשת ויקהל) פרשה מח סימן ג
ד"א ראו קרא ה' בשם בצלאל בן אורי בן חור, מה ראה להזכיר
כאן חור אלא בשעה שביקשו ישראל לעבוד עבודת כוכבים נתן
נפשו על הקדוש ברוך הוא ולא הניח עמדו והרגוהו, אמר לו
הקדוש ברוך הוא חייך שאני פורע לך, משל למלך שמרדו עליו
לגינותיו עמד שר הצבא שלו ונלחם עמהם אמר להם על המלך
אתם מורדים עמדו והרגו אותו, אמר המלך אילו ממון נתן לי
לא הייתי צריך לפרוע לו עאכ"ו שנפשו נתן עלי מה אני עושה
לו אלא כל בנים שיצאו ממנו אני מעמידם דוכסים ואפרכים, כך
בשעה שעשו ישראל העגל עמד חור ונתן נפשו על הקדוש ברוך
הוא אמר לו חייך כל בנים היוצאים ממך אני מגדלם שם טוב
בעולם שנאמר ראו קרא ה' בשם בצלאל וימלא אתו רוח אלקים

21. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף מ עמוד ב
וכבר היה רבי טרפון זקנים מסובין בעלית בית נתזה בלוד,
נשאלה שאילה זו בפניהם: תלמוד גדול או מעשה גדול? נענה
רבי טרפון ואמר: מעשה גדול, נענה ר"ע ואמר: תלמוד גדול,
נענו כולם ואמרו: תלמוד גדול, שהתלמוד מביא לידי מעשה.

22. רד"ק הקדמה
ואמרו רבותינו ז"ל לומדיהם לא נאמר אלא עושיהם (שכל טוב לכל
עושיהם תהלתו עומדת לעד) מלמד שהמעשה גדול ואף על פי שאמרו
הם גם כן התלמוד גדול שהתלמוד מביא לידי מעשה לא הגדילו
התלמוד אלא מפני שהוא מביא לידי מעשה ולא יכשר המעשה
מבלי הלמוד כמו שאמרו אין בור ירא חטא ולא עם הארץ חסיד
אלא בודאי המעשה גדול כמו שאמר הכתוב ולמדתם אותם
ושמרתם לעשותם למדו בעבור שתעשו

סיכום

עולם המחשבה ועולם המעשה אלו שני עולמות משלימים.
היתרון של עולם המחשבה שהוא עסוק ברעיונות, החיסרון
שהביטוי של עולם המחשבה במציאות תמיד מצמצם את
הרעיון. היתרון של עולם המעשה שהוא מצליח לבטא את
הדברים במציאות אך החיסרון שמרוב רצון להופיע את
הדברים ההופעה פגומה ואינה שלמה. על האדם לזהות לאיזה
עולם הוא שייך, להשתמש ביתרונות ולמצוא דרך להתמודד
עם החסרונות.
שבת שלום!

10. גור אריה דברים (פרשת עקב) פרק י פסוק א
פסל לך ואחר כך ועשית הארון. לפי שראשית המחשבה תכלית
המעשה, (והארון) והלוחות הם תכלית המעשה, ואשר היה הכוונה
בהם. לפיכך הקדים הכתוב הלוחות, והארון אחריהם. **אבל משה**
שהיה עושה המעשה, היה להיפך עושה, להקדים הארון:

11. שמות (פרשת יתרו) פרק יח פסוק יז - יח
(יז) ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה: (יח)
גבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבוד ממך הדבר
לא תוכל עשהו לבדך: (כד) וישמע משה לקול חתנו ויעש
כל אשר אמר:

12. במדבר (פרשת בהעלותך) פרק י פסוק לא
(לא) ויאמר אל נא תעזב אתנו כי על כן ידעת חנתנו
במדבר והיית לנו לעינים:
רשב"ם

(לא) כי על כן - אשר ידעת ונתתה על לב צרכינו בחנותינו
במדבר וגם הייתה לנו לעינים לתת לנו עצה טובה כדכתי'
בוישמע יתרו דוגמת עינים הייתי לעיור:

סכנה בעולם המחשבה – להשאר מעופף....

13. משנה מסכת אבות פרק א משנה ז'
שמעון בנו אומר כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף
טוב אלא שתיקה ולא המדרש הוא העיקר אלא המעשה וכל
המרבה דברים מביא חטא:
ר' עובדיה מברטנורא

ותדע לך שהשתיקה טובה, שאפילו המדרש והדרש והדיבור
בתורה שאין לך מדה טובה הימנה, אין עיקר קיבול השכר אלא
בשביל המעשה, והדורש ואינו מקיים, נוח לו אם היה שותק
ולא היה דורש:

14. ליקוטי מוהר"ן תורה ל
השגות אלקות, א"א להשיג כי אם על ידי צמצומים רבים.
מעילה לעלול, משכל עליון לשכל תחתון. כמו שאנו רואים
בחוש, שאי אפשר להשיג שכל גדול, כי אם על ידי התלבשות
בשכל התחתון. כמו המלמד כשרוצה להסביר שכל גדול
להתלמיד, הוא צריך להלביש אותו בשכל תחתון וקטן, כדי
שיוכל התלמיד להבינו. דהיינו שהוא מציע לו מתחיל'
ההקדמות ושכליות קטנים שמסבב לו תחילה, כדי להבינו על
ידי זה המכוון, שהוא שכל עליון וגדול:

וצריך כל אחד לבקש מאוד מלמד הגון כזה, שיוכל להסביר
ולהבין אותו שכל עליון וגדול כזה, דהיינו השגות אלקות. כי
צריך לזה רבי גדול מאוד מאוד, שיוכל להסביר שכל גדול כזה,
על ידי השכל התחתון כנ"ל, כדי שיוכלו הקטנים להבינו.

סכנה בעולם המעשה – לבטא את הדברים בצורה לא נכונה

15. מסכתות קטנות מסכת סופרים פרק א הלכה ז'
מעשה בחמשה זקנים שכתבו לתלמי המלך את התורה יונית,
והיה אותו היום קשה לישראל כיום שנעשה בו העגל, שלא
הייתה התורה יכולה להתרגם כל צרכה.

16. שולחן ערוך אורח חיים הלכות תענית סימן תקפ סעיף ב'
אלו הימים שאירעו בהם צרות לאבותינו וראוי להתענות בהם
... בשמונה בטבת נכתבה התורה יונית בימי תלמי המלך והיה
חשך בעולם שלשה ימים;

17. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף מט עמוד א
ר' יהודה אומר: המתרגם פסוק כצורתו - הרי זה בדאי,
והמוסיף עליו - הרי זה מחרף ומגדף!

